

ת"פ 50434/09/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד מצפר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50434-09-17 מדינת ישראל נ' מצפר(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

מוחמד מצפר (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד חלאילה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.12.2016 הנאשם ואחר, אשר עבדו באתר בניה סמוך למקום ביצוע העבירה, הבחינו ברכב של המתלוננת חונה ותכננו להתפרץ אליו. הנאשם חזר לאתר הבניה והצטייד בפטיש, ניגש לרכב ושבר באמצעות הפטיש את החלון הקדמי מצד שמאל. כאשר הנאשם נכנס לרכב, האחר המתין בחוץ ותצפת על הרחוב שאיש אינו מתקרב. כאשר האחר נכנס לרכב, תצפת הנאשם על הרחוב. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של קשירות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על עובדות האישום השני, באותו יום של האישום הראשון, בשעה 19:30, באותן נסיבות של האישום הראשון, פרץ הנאשם לרכב יחד עם האחר וגנבו ממנו 2 חולצות מכופתרות, מצית, כיסוי לפלאפון, מכונת גילוח, דאודורנט ובושם. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של קשירות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

יוצא אפוא, כי הנאשם הורשע בשתי עבירות של קשירות קשר לביצוע פשע, שתי עבירות התפרצות לרכב בכוונה לגנוב ושתי עבירות של גניבה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה, עתרה למתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר, עמוד 1

וביקשה להטיל עליו עונש בחלק העליון של המתחם וענישה נלווית.

מאידך, הסניגור טען לעקרון אחדות הענישה וביקש להשוות את עניינו במידת האפשר לעניינו של הנאשם האחר, שנשפט כקטין ועניינו הסתיים בדרכי טיפול ללא הרשעה, תוך הטלת קנס פיצוי והתחייבות. הסניגור הופנה לכך שהנאשם שוחרר בתנאים שאינם מכבידים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על קניינו של הפרט והציבור, ובזכותם לשלום הקניין ולפרטיות. במקרה זה, מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכננות בקפידה אלא בעבירות של ניצול הזדמנות שבוצעו בצוותא למען בצע כסף תוך הצטיידות בחפצים שאפשרו ביצוע העבירות - אלו נסיבות לחומרא; הנאשם אדם בוגר והיה צריך להימנע מביצוע המעשים ובוודאי שלא לחזור עליהם ברציפות. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 18 ו-3 חודשים, ולכן קרוב לגיל הנעורים, אך היה צריך להימנע מן המעשים. עם זאת, גילו הצעיר צריך להיחשב כנסיבה לקולא; בשני האישומים נגרם נזק לכלי הרכב ונגנבו חפצים השייכים למתלוננים.

מדיניות הענישה הנוהגת - ברע"פ 8404/15 **מוסראתי נ' מ"י** (מיום 24.5.2016) נקבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בגין עבירות רכב דומות אך בנסיבות חמורות יותר; ברע"פ 4338/15 **כהן נ' מ"י** (מיום 23.6.2015) אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר והפעלה מצטברת של 6 חודשי מאסר על-תנאי נוספים, בגין התפרצות לרכב בדרך של ניפוץ חלון הרכב וגניבת תיק ומסמכים וכרטיס אשראי וכן מזומן בסך 400 ₪; בת"פ 30792-10-16 **מ"י נ' אבו סינה** (מיום 19.12.2016), קבעתי מתחם ענישה שבין 4 חודשי מאסר ל-18 חודשים, וגזרתי על נאשם מאסר של 7 ימים, מאסר מותנה והתחייבות, בנסיבות חמורות ממקורו, שם החזיק הנאשם כלי פריצה וגרם לנזק לרכוש.

מתחם הענישה - בטרם קביעת מתחם הענישה יש לקבוע האם מדובר באירוע יחיד או מספר אירועים. במקרה שלפניי ובהתאם למבחנים שנקבעו ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014) אני קובע כי מדובר באירוע אחד, זאת בשל סמיכות הזמנים (מספר שעות), זהות המעשים וזהות עבירות. לפיכך, מאמץ את מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה בין 4 חודשים ל-12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: באופן פורמלי לנאשם אין "עבר פלילי" שכן רישומו הפלילי מאוחר לביצוע העבירות בהן הודה לפניי; עם זאת העובדה שכבר ריצה מאסר בגין התפרצות לבניין מלמדת על ההסלמה במעשיו ועל ההתדרדרות במצבו; הנאשם כבן 22, ולו שתי אחיות צעירות ממנו. לדבריו נשר מהלימודים בכתה

ח' ויצא לשוק העבודה, הוריו גרושים. מדובר בצעיר בתחילת חייו, שלמרבה הצער, לא זכה ככל הנראה, לסיוע ותמיכה והכוונה, והתגלגל לביצוע מעשים פליליים.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין ובהתחשב בעונש שהושת על הקטין, כאשר בינו לבין הנאשם לא התקיים הפרש גילאים משמעותי, יש מקום להטיל עליו עונש בתחתית מתחם הענישה שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש כלפי רכב, לרבות היזק בזדון לרכב וקשירת קשר לפשע, וזאת בתוך שנתיים משחרורו;
- ג. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת גניבה וקשירת קשר לעוון, בתוך שנתיים משחרורו;
- ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים עדי תביעה 2 ו-3 בסך 500 ₪. הפיצוי יילקח מההפקדה בתיק מ"י 37401-12-16 וזאת על אף כל הודעת עיקול ככל שקיימת. תיוותר יתרת חובה, ישולם הפיצוי עד ליום 1.6.2021;
- ה. קנס בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.6.2021. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך 4 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.